

ΦΡΟΥ-ΦΡΟΥ.

*Αν ἦτο δυνατόν νὰ σηκωθῇ ὁ αἰοίδιμος Φίλιππος ἐπάνω ὅταν ὁ Δαμαλᾶς ἔλεγεν εἰς τὸν ἐπικήδειόν του τὰ ἀπὸ Δαμαλᾶ, ἀμφιβολία δὲν ὑπῆρχεν ὅτι θὰ τὸν ἔδερνε, δι' ὅσας μωρίας ἔβαλεν εἰς τὸ στόμα του, μὲ τὴν ἀσφαλῆ πεποίθησιν ὅτι δὲν θὰ διεψεύδοντο ὑπὸ τοῦ νεκροῦ.

*Ἡ μόνη ἀνάλογος ἐκδίκησις τοῦ μωροῦ θεολόγου θὰ ἦτο ἂν ἐκεῖνος ὅστις θὰ ἀπήγγελλέ ποτε τὸν ἐπικήδειόν του ἔλεγε σὺν τοῖς ἄλλοις ὅτι ὁ μακαρίτης (ὁ Δαμαλᾶς) ὁμιλῶν πρό τινος μετὰ φίλων ἐπισκεψαμένων αὐτὸν νοσοῦντα, πικρῶς παρεπονείτο διὰ τὰς δημοσίας καὶ ἀπὸ τῆς ἱεράς τῆς θεολογίας ἑδρας ἐκτοξευομένης χυδαίας κατὰ τῆς ὀλιστικῆς φιλοσοφίας, τῆς μόνης ἀληθινῆς, ὕβρεις καὶ βεβήλους μωρολογίας.

Εἰς τὴν μεταξὺ «Ἐθνικοῦ Πνεύματος» καὶ τῆς «᾽Ωρας» ἀναφανείσαν ἔριδα περὶ τῆς ἐπιστολῆς τοῦ κ. Κουμουνδούρου πρὸς τὸν Τρικούπην, ἔχουν δίκαιον ἀμφότεροι, διότι ὁ μὲν Κουμουνδούρος πράγματι ἀπηύθυνε πατριωτικὴν ἐπιστολὴν πρὸς τὸν κ. Τρικούπην, ἀλλὰ τὴν ἐπιστολὴν αὐτὴν δὲν τὴν ἔλαβεν ὁ ἐνδιαφερόμενος, διότι ἔχθη . . . ἐντὸς τοῦ «Μὴ Χάνεσαι».

Μᾶς ὑπεσχέθησαν οἱ ἀρχιπνευματισταὶ Βούτας, Σκαλιέρης καὶ Σιδίνης νὰ βάλωσιν εἰς ἐνέργειαν τὰς ἀτομικότητάς των, ὥστε νὰ χαθῇ καὶ ἡ ἀπάντησις τοῦ κ. Τρικούπην πρὸς τὸν κ. Κουμουνδούρον, ὅστις θὰ διαμαρτύρηται καὶ αὐτὸς ὅτι δὲν ἔλαβε τοιαύτην ἐπιστολὴν, ἄλλως θὰ ἔδιδε τὴν προσήκουσαν ἀπάντησιν, ἐνῶ θὰ παρουσιασθῇ τὸ «Μὴ Χάνεσαι» καὶ θὰ τοῦ εἴπῃ : *Νάτην*.

*Ὁ κ. Ὀρφανίδης (ὁ βοτανικός) χθὲς καὶ προχθὲς εἶχε τὴν πόρτα τοῦ περιβολιοῦ του ἀνθρωποπαγίδα. Ἀφοῦ τὴν ἐμεγάλωσε καὶ τὴν ἐλεπτουργήσε, τὴν ἄφησε νωπὰ βεβαμμένην, ὥστε οἱ πλησιάζοντες ἢ νὰ κολλοῦν ἢ νὰ ἀφίπνουν ἵχνη τῆς διαβάσεώς των.

Τέτοιαις πόρταις δὲν θέλουν νωπὴν βαφὴν διὰ νὰ κολλᾷ κανεῖς ἐπάνω των.

Πῶς περιποιεῖται ὁ Ῥωμῆος τὴν χαλὴν αἰοιδὸν τῆς Ἐκθέσεως :

1) Ῥίπτει λιθάριον ἐπὶ τοῦ ὡς καμινάδας λευκοῦ πύλου τῆς καὶ τὴν ἀναγκάζει νὰ εἰσέλθῃ εἰς τὴν κρύπτειν τῆς διὰ νὰ ξαναντυθῇ.

2) Κάμνει σκοποβολὴν τὸ στῆθός τῆς ἐκσφενδονίζων μετὰ πολλῆς δυνάμεως ἀνθοδέσμας. Καὶ

3) Σημαδεύει δι' ἀνθοδέσμης τὸν ἀριστερὸν ὀφθαλμόν τῆς καὶ τῆς τὸν μισοβγάζει.

*Ὅλα αὐτὰ εἶναι τρόποι ἐπιδοκιμασίας τοῦ Ῥωμηοῦ.

Στέφανον συγχαρητηρίων ἐπιθέτομεν εἰς τὰς κεφαλὰς τοῦ νεαροῦ ζεύγους Ὀθρεσίας Κιάππε καὶ Ραῖση. Ὅπως μᾶς ἀρέσουν τὰ κλεμμένα φιλήματα, οὕτω δὲν μᾶς ἀπαρέσουν καὶ οἱ κλεμμένοι γάμοι.

Αἱ κατὰ τοὺς πνευματιστὰς πλανώμεναι εἰς τὸν κονιορ-

τὸν τῶν Ἀθηνῶν ἀτομικότητες» ἐπαιξαν ὀρκιότατο παίγνιδι τοῦ κ. Ἀλεξιάδου.

*Ἐνθα ἦν τοιχοκολλημένη μεγάλη θεατρικὴ προκήρυξις διὰ τὴν παράστασιν τῆς Τρίτης ἐκολλήθη κάτωθεν ἄλλη ἐπὶ κιτρίνου χάρτου προκήρυξις καὶ οὕτω ἀνεγινώσκομεν τὰ ἑξῆς :

ΘΕΑΤΡΟΝ ΑΠΟΛΛΩΝ
ΑΙΜΙΛΙΑ Η ΚΙΘΑΡΩΔΟΣ
ΠΩΛΕΙΤΑΙ ΠΑΓΟΣ.

Τί πυρ θὰ ἐδανείζετο ἡ ψυχρὰ ἐπιγραφή : **Πωλεῖται πάγος** ἂν εἰς χρυσοῦν μενταλλιὸν χαραχθεῖσα ἐκρέμετο εἰς τὸν λαιμόν τῆς δεσποινίδος K*** ;

Συνιστῶμεν τοῖς χρηματιζομένοις καὶ ἐμπορευομένοις τὸ ἄρτισύστατον Τραπεζικὸν Κατάστημα **Παρώδη καὶ Σας**, οὗ προκήρυξιν δημοσιεύομεν ὅπισθεν.

Δείγματα περιποιήσεως γαρσονίων :

*Ἐν Φιλήρῳ :

— Νὰ λάβω τὸν κόπον νὰ σᾶς κάμω τὴν σαλάτα ;

*Ἐν τῷ καφεναίῳ Ἐκθέσεως :

— Αὐτὸ δὲν εἶναι καφὲς, εἶναι νερό.

— Ἄμ' πίνουν καφὲ τέτοια ὦρα ;

*Ἐν τῷ αὐτῷ Καφεναίῳ :

— Δὲν εἶναι κρύα ἢ λεμονάδα.

— Ἄμ ! τί χιόνι θὲς νὰ σοῦ φέρω ;

ΜΙΑ ΥΑΡΙ !

(Ἐστ' αἴτησιν)

Τοῦ κάκου ! ἄχ, δὲν θὲς νὰ μ' ἀγαπήσης,
Νίνα ! . . Ὅμως γὰ μὴ στιγμὴ στοχάσου
Ποῦ θὰ μὲ φέρῃς μὲ τὴν ἀπονιά σου . . .
Νὰ, ἐπὶ τέλους θὰ μὲ καταντήσης
Νὰ σκοτωθῶ, μὲ τὰ καμώματά σου !

Ὁὐ κρεμαστῶ, δὲν θέλω πιά νὰ ζήσω . . .

*Α, μοῦχεις φαρμακεύσει τὴν ζωὴν μου . . .

Μὰ πρὶν γὰ πάντα σβύσῃ ἡ φωνή μου,

Μιὰ χάρη ὑστερνὴ θὰ σοῦ ζητήσω :

Νὰ κρεμαστῶ . . ἀπάνω σου, **χοντρή μου !**

***Αράχνη.**

ΚΑΙ ΠΑΛΙΝ ΔΙΑ ΤΟ ΜΑΝΔΗΛΙ !

Θέλετε, κύριε Πειραιῶτα, ἀπόδειξιν ὅτι μᾶς ἀνήκει ;
Φέρει ὄνομα τρισύλλαβον ἀρχόμενον ἀπὸ Ν.

Δὲν γνωρίζετε τὴν διεύθυνσίν μας ;

Μεσαῖον πάτωμα ἐν ἐδῶ Παρθεναγωγείου ἀριθ. 4.

***Αράχνη.**